

Prædiken til 1. søndag efter Påske. 7. april 2024

Af Mette Høyer Dansøn

Salmer: 234 Som forårssolen morgenrød, G 17 Helt væk var
hertesorgen, G 22 Elsker du mig? Spørg igen.

—

249 Hvad er det at møde den opstandne mester, G 25 Du kom fra
himlen til vor jord, 243 Luk øjne op, al kristenhed

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Johannes:

Da de havde spist, siger Jesus til Simon Peter: »Simon, Johannes' søn, elsker du mig mere end de andre?« Han svarede: »Ja, Herre, du ved, at jeg har dig kær.« Jesus sagde til ham: »Vogt mine lam!« Igen, for anden gang, sagde han til ham: »Simon, Johannes' søn, elsker du mig?« Han svarede: »Ja, Herre, du ved, at jeg har dig kær.« Jesus sagde til ham: »Vær hyrde for mine får!« Jesus sagde til ham for tredje gang: »Simon, Johannes' søn, har du mig kær?« Peter blev bedrøvet, fordi han tredje gang spurgte ham: »Har du mig kær?« og han svarede ham: »Herre, du ved alt; du ved, at jeg har dig kær.« Jesus sagde til ham: »Vogt mine får! Sandelig, sandelig siger jeg dig: Da du var ung, bandt du selv op om dig og gik, hvorhen du ville; men når du bliver gammel, skal du strække dine arme ud, og en anden skal binde op om dig og føre dig hen, hvor du ikke vil.« Med de ord betegnede han den død, Peter skulle herliggøre Gud med. Og da han havde sagt det, sagde han til ham: »Følg mig!« Johannesevangeliet 21,15-19

Vi er i tiden mellem påske og himmelfart.

Tiden mellem den første påske, hvor Jesus døde og opstod og den første himmelfart, det var en speciel tid. Jesus var der igen – Han havde været død – men var blevet levende igen – og han vidste hvad der var foregået. Han kendte til svigt... han kendte til det manglende mod, som disciplene havde udvist den langfredag, hvor det hele var så forfærdeligt og Jesus var død på korset.

En af Jesu bedste venner, det var disciplen Peter. Peter havde fået sit navn af Jesus, han hed Simon før han traf Jesus, men Jesus kaldte ham Peter, fordi ordet Peter betyder klippe, og Peter havde fortjent sit navn ved at bekende sig til Kristus, og på den bekendelsesklippe, der kunne man bygge kirker...

Peter han blev fremhævet for sin tro, sit mod... i al fald for det meste, og selv kunne han før påsken ikke forestille sig, at han nogensinde ville svigte Jesus. Men det gjorde han.

Skærtorsdag aften forudså Jesus, at før hanen ville gale om morgenen, så ville Peter have fornægtet Jesus 3 gange.

Peter holdt fast, det ville aldrig ske!

Men så kom soldaterne og tog Jesus til fange... og førte Jesus væk. Peter fulgte efter lidt på afstand, for at se hvad der skete med Jesus.... Og så bliver Peter genkendt! Jesus var ved at blive lidt af en berømthed. Han var blevet hyldet palmesøndag, hvor han red

ind i Jerusalem. Folke havde hyldet ham som en konge, og de havde også set de venner, som Jesus var sammen med. Og skærtorsdag aften, natten mellem torsdag og langfredag, der bliver Peter genkendt... Er du ikke en af dem, der var sammen med Jesus? -

Peter nægter, ”nej nej, jeg kender ikke Jesus” – hele tre gange siger Peter, at han ikke vil kendes ved Jesus... Og så galer hanen.

Aldrig har der lydt en lyd, der skar så meget i Peters hjerte, for han huskede pludseligt, hvad Jesus havde sagt.

Før hanen galer, har du 3 gange sagt du ikke kender mig...

Peter fortvivler.

Han synker i grus, han er ikke nogen klippe...

Jesus bliver mishandlet. Han må slæbe sit kors til Golgata langfredag. Og der bliver Jesus korsfæstet, han får slået nagler igennem hænder og fødder. Han hænger på korset til han dør.

Efter sin død, bliver Jesus taget ned fra korset.

Han bliver lagt i en klippehule og der bliver rullet en stor sten for, og søndag morgen, der er der nogle kvinder der vil putte vellugtende salver på Jesu døde krop, men da de kommer ud til graven, så er Jesus der ikke. Stenen er væltet fra, og Jesus er blevet levende igen... og har forladt graven.

Peter kan igen være sammen med sin ven Jesus. Men Peter ved at han svigtede i Jesu sværeste stund. Og det er ikke en rar følelse at bære rundt på.

Tre gang ved Peter, at han sagde nej, jeg kender ham ikke... Og Peter ved at Jesus ved det... Han vidste det jo allerede inden det skete...

Men så sker der det, som jeg læste for jer fra Johannesevangeliet. Jesus spørger Peter. "Simon, Johannes' søn, elsker du mig mere end de andre?"

Og Peter får lov til at vende sit nej til et ja!

Peter svarer: "Ja, Herre, du ved jeg har dig kær"

Og så er det som om Jesus genindsætter ham som discipel – "Vogt mine lam"

Men igen spørger Jesus: "Elsker du mig?"

Og Peter svarer "Ja, Herre, du ved, at jeg har dig kær"

Og igen genindsætter Jesus Peter med ansvar – Vær hyrde for mine får".

Of Igen spørger Jesus: "Har du mig kær?", og selv om Peter bliver bedrøvet over at Jesus spørger ham for 3. gang, så svarer han: "Herre, du ved alt, du ved at jeg har dig kær"... og ja Jesus vidste alt. Han vidste at Peter havde svigtet, men igen bliver Peter sat ind som disciple med ansvar – "Vogt mine får" – "Følg mig".

Der er meget trøst at hente i denne samtale mellem Jesus og Peter efter påske.

Peter får en chance til ... og en til .... og en til... Han får lov til at sige "ja", der hvor han før har sagt "nej".

Det er ikke sikkert vi altid har vist vores kærlighed til Gud i ord og gerninger. Vi ved godt, at der har været muligheder, som vi ikke har grebet, vi ved godt at nogle gange er vi bare gået væk, i stedet for at stå fast som vidner og disciple.

Men vi behøver ikke at synke i grus fordi vi har vist manglende mod. Vi får lov til at gå til nadver og blive tilgivet og genindsat som disciple ... vi må modtage Kristi legeme og blod... og blive tilgivet og gå friske fra bordet ud i livet og gøre det bedre...

Peter fornægtede der natten mellem skærtorsdag og langfredag og hørte hanegalet, der mindede ham om det svigt han havde gjort. ...

Hører I hanegal for jeres indre ører, ... bliver I kede af at I har fornægtet Kristus, så kom i kirke. Så kom til nadver. Her ved Guds bord kan vi få lov til at falde på knæ, og om søndagen modtage Guds legeme og blod, det som han gav for vores synders skyld langfredag – og så kan vi få lov til at tage imod en indsættelse i discipelkaldet igen... vi kan få lov til at gå fra Guds bord med oprejst pande, velvidende, at vi som Peter får en chance til.

Vi er altid mere end vores gerninger – mere end det vi har gjort, og det vi ikke har gjort. Vi er altid mere, fordi er skabte af Gud Fader, vi er frelste af Guds søn og vi er værdifulde medlemmer af et fællesskab i Guds hellige ånd.

Vi kan stå i kirken med sænkede hoveder, som Peter må have gjort, da han til sin store overraskelse stod foran den lyslevende Kristus. ... Og vi kan som Peter få lov til at løfte igen, genindsatte i discipelskabet med kærlighed på trods af kendskab til hvem vi er og hvad vi har gjort og ikke gjort.

Tiden mellem påske og himmelfart var den tid, hvor sårene skulle heles, hvor tvivlen skulle fejes bort, hvor der skulle trøstes og hvor påskens rædsler og store undere skulle bearbejdes.

Der er 40 dage mellem opstandelsen og himmelfarten. Det var nødvendige dage, for den omsorg, der skulle vises.

Tænk at have set Jesus dø på korset...

Tænk at møde ham igen efterfølgende. ... Hvor han kan forberede på at der vil være en tid, hvor han ikke længere skulle være iblandt dem i menneskeskikkelse.

De vil miste ham igen... Men det vil ikke være så traumatisk, som da Jesus døde på korset. – Nej til himmelfarten kan disciplene glæde sig over at Jesus kommer tilbage til himmeriget. Det er ikke død, det er evigt liv, der er rammen for den adskillelse.

Hver påske bliver vi rystet over hvordan verden modtog Guds søn

Hver dag bliver vi rystet over hvordan menneskene behandler hinanden.

Men livet har nu en anden rammefortælling – rammen omkring vores liv er himmelfarten og ikke døden. Det evige liv er den ramme vi skal have for samværet.

Og så kan vi lige så godt behandle hinanden godt, vi skal være sammen i evighed.

Vi skal tilgive – som Peter blev tilgivet sit svigt.

Vi skal ryste alt det forfærdelige vi gør mod hinanden af os, og hver uge gå tilgivet og genindsatte i discipelskabet ud i samværet med hinanden.

Vi skal følge Jesus.

Lov og tak og evig ære være dig vor Gud,
Fader, Søn og Helligånd,
du, som var, er og bliver én sand treenig Gud,
højlovet fra første begyndelse, nu og i al evighed
Amen